

DESIGN OP ZEE

— Een boot inrichten of het interieur van een huis? “Het zijn verschillen die er eigenlijk geen zijn”, zegt Guillaume Rolland, directeur Yacht Design bij Liaigre. Onlangs ging zijn nieuwste jachtontwerp SD118 te water. “Als er al een verschil is, is het dat een boot constant in beweging is, zelfs in de haven.” —

TEKST / Steven Graauwmans FOTO'S / Studio Liaigre

“Na mijn studies architectuur waren mijn eerste projecten luxe-appartementen voor klanten die zeer hoge eisen stelden. Ik heb drie jaar bij Philippe Starck gewerkt, en daar hield ik me hoofdzakelijk bezig met hotels, maar ook met het ontwerp van de jacht Wedge Too, in 2002. Iets later ging ik aan de slag bij Studio Liaigre.” Sowieso heeft Rolland iets met water – varen kreeg hij met de paplepel in de mond, naast bloed stroomt er ook woest zeewater door zijn aderen.

EEN BOOT IS EEN FILM

De SD118 is het nieuwste paradepaardje van Studio Liaigre. Dit middelgrote jacht – dan hebben we het over een lengte van 35 meter, 350 vierkante meter leefruimte, 5 slaapkamers en 4 dekken – heeft alle kenmerken van een groot jacht... en dit door de precieze inrichting van de comfortabele en royale leefruimtes. Een origineel plan, gedicteerd door de behoeften van de eigenaar. “Zo gaat het steeds”, vertelt Rolland. “Pragmatiek in combinatie met een doorgedreven gevoel voor poëzie.” “Een jacht of een huis inrichten, gaat om verschillen die er eigenlijk geen zijn. Een plan voor een grote of een kleine ruimte, een boot of een huis... op zich maakt dat niet zoveel uit. Het komt erop neer intelligente ruimtes te maken. Ruimtes waarin de flow goed zit, waarin een logica zit die efficiënt en duidelijk is.” Rolland heeft het ietwat ironisch over decorateurs die een boot decoreren: “Wij zijn geen decorateurs, wij herdenken alles opnieuw, van a tot z, elke ruimte, elke deur. Van bij de eerste afspraak gooien wij alles om. Dan staan onze

klanten wel eens met hun mond vol tanden, maar ze begrijpen het ook, ze zien waarom we de zaken anders aanpakken. Wij maken een businessplan voor de ruimte. *Space solving*, daar gaat het over, niet over aankleden of decoreren. Het gaat over perspectieven creëren: enerzijds moet er poëzie inzitten, anderzijds is het ontwerp van een jacht een heel pragmatische oefening.”

Rolland vergelijkt het ontwerpen met het schrijven van een film. “Een scenario kan op papier heel mooi zijn, maar tijdens het technische proces van het draaien – belichting, rekwisieten, geluid, muziek,... – moet de poëzie overeind blijven.” In ons vak wordt vandaag wel eens vergeten dat een ontwerp je moet raken door de juiste verhoudingen, er moet harmonie zijn.”

DE PERSOONLIJKHEID VAN DE KLANT

“Materialen zijn als de kleuren in een film, ze geven ambiance, ze zijn de vertaling van de persoonlijkheid van de klant.” En dat gaat vrij snel, na twee jaar van ontwerpen, praten en inzoomen op de details van de boot, neemt het invullen van de materialen en het kleurgebruik slechts enkele uren in beslag. “Als de architectuur van het jacht juist zit, is het makkelijk, het materiaal geeft die extra *touche finale*. Naast de persoonlijkheid van de klant hangt de invulling van de materialen ook af van waar de eigenaar wil varen. Arctisch gebied of de Middellandse Zee, dat vraagt om een ander gevoel. En een Duitser uit Beieren wil niet hetzelfde als een jonge ondernemer uit Los Angeles.” ►

1

De persoonlijkheid van de klant is één ding, de dagelijkse gewoontes van een koppel zijn iets anders. Voor de SD118 was er een specifieke vraag van de eigenaars. De ene partner was meer een avondmens, de andere eerder een vroege vogel die de langslaper in de ochtend niet wil storen. Een hele uitdaging van het team van Rolland. “Maar het zijn net die moeilijkheden die aan het einde van de rit de schoonheid van een project bepalen.”

Het antwoord was een passage, een loopbrug rond de slaapcel van de eigenaars. Zo werden de verschillende ruimten – de badkamer, de kleedkamer en het bureau – achter elkaar gerangschikt zodat het niet nodig is de kamer te doorkruisen. “Sowieso wordt het dan een asymmetrisch ontwerp, en dat is ook geen probleem. Maar sommige designers hebben een obsessie met symmetrie, alsof dat het enige doel is. Je moet het eerder zien als een menselijk lichaam waarin de organen ook niet symmetrisch geschikt zijn.”

‘Door reflecties dupliceren we eigenlijk de zee in het interieur’

Ook de leefruimte is asymmetrisch. Het salon van de SD118 is niet klassiek ingedeeld met links en rechts een zetel, waardoor er steeds een passage is tussen de zetels. Het salon werd als een bubbel ontworpen, met een doorgang aan de zijkant. Op die manier kreeg ook de eettafel een asymmetrische, organische vorm. “Alle vormen komen voort uit een logische organisatie van de boot.”

2

1. **Don't disturb** Dankzij de inrichting storen de nachtraaf en de vroege vogel van dit koppel elkaar niet

2. **Guillaume Rolland**
Het jachtbrein van Liaigre

3. **Organische vormen** Hier volgt de vorm de functie en niet een symmetrieobsessie

4. **Detailbeeld** Geen hoekje wordt tijdens het ontwerp over het hoofd gezien

4

3

HET DUPLICEREN VAN DE ZEE

Als we door de foto's scrollen, wordt duidelijk hoe veeleisend Rolland is voor zichzelf en voor zijn team, maar vooral voor het ontwerp – hij gaat tot het uiterste. “Om ruimtes groter en interessanter te maken, gebruiken we bijvoorbeeld glanzend donker gelakte oppervlakten, die reflecteren en geven perspectief. We dupliceren eigenlijk de zee in het interieur door reflecties. Maar niet zo kil en ‘*in your face*’ als een spiegel. In de lak zit mysterie, hij geeft een genuanceerde diepte.” Iets later geeft hij meer uitleg bij een van de gastenverblijven met twee enkele bedden. “Die zijn zo gepositioneerd dat het ene hoofdeinde aan de andere kant zit van het hoofdeinde van het andere bed. Zo is er oogcontact en kunnen de gasten ‘s morgens of ‘s avonds nog wat praten.” Rolland wil overal plezier én subtiliteit in steken. Nog eentje: “De doucheruimte is in vloeroppervlakte vrij klein, maar ze krijgt haar ruimte doordat we

de schuin oplopende romp laten zien.”

Het zit in de details, zoveel is duidelijk. “En al die bedenkingen – het aantal belevenissen per ruimte, het verhogen door zichten, het creëren van contrasten – dat alles begint bij het plan.”

“Hoe lang we eraan tekenen? Dat is heel afwisselend, voor de SD118 een jaar, anderhalf jaar,... De discussies over het plan zelf gaan snel, enkele dagen. Zoals een muzikant de structuur van een muziekstuk uittekent, of de scenarist de synopsis van een film, dat gaat snel. Daarna werken we alle details uit. Het inzoomen, daar kruipt het meeste tijd in.” Die eerste tekeningen maakt Rolland nog oldskool met de hand. “Het gaat sneller, en de klanten houden ervan, er is het gevoel en de vrijheid tot discussie. We praten, alles is nog mogelijk... *ce n'est pas gravé dans le marbre.*” 🍷

www.studioliaigre.com